

متن پرسش

سلام علیکم: موضوع سخن بنده اینست: «چرا با وجود ولی فقیه هم وحدت حاصل نمی‌شود؟!» از وحدت به معنای نفی اختلاف نظر و سلیقه که لازمه جامعه بوده سخن نمی‌گوییم، سخن در وحدت مبانی و عدم نفی یکدیگرست. چرا این وحدت که یکی از برکات و محصولات وجود ولی در جامعه باید باشد در اهل ولایت دیده نشده و حاصل نمی‌شود؟ دل انسان از دیدن این همه اختلاف مبانی در میان حزب اللهی‌ها به درد می‌آید و بدتر وقتی می‌بیند همگی مرجع اختلاف خود را ولی جامعه معرفی می‌کنند دلش می‌ترکد! رهبر جامعه رئیس جدید تیم مذاکره کننده و خط و خطوط تعیین می‌کند و در پیام خود می‌گوید برای مذاکرات دعا کنید، بعد عده ای از مردم حزب اللهی و نمایندگان ایشان اساساً با اصل مذاکره مخالفت می‌کنند و می‌گویند چرا با مذاکره به رهبری خیانت می‌کنید؟! عده ای دیگر هم می‌گویند چرا بر خلاف موضوعات رهبری مذاکره می‌کنید؟! شاید بتوانم بحث تحمیل و عبور از خطوط قرمز را در دوران رهبر شهید فقید آن‌هم به علت بروز فترت در بیداری بخشی از جامعه‌ی وقت، قبول کنم، اما مگر می‌شود اکنون که بعثت بروز و ظهور کرده و مردم تمام قد پشتیبان ولایت هستند حرف از تحمیل زد؟ بنده آن ایراد رفقا را حمایت از رهبر ندانسته و اتفاقاً ناخواسته ایراد وارد کردن به ایشان می‌دانم که گویی نتوانسته اند علیرغم این بعثت و حضور حاضرین به نفع عامه مسلمین بهره برده و با سکوت خود تحمیل و ضرر ایشان را پذیرفته اند! اینکه عده ای انقلابی واقعی چون رسایی و ثابتی و نبویان و ... خود را مدافع و مراقب خطوط رهبری می‌دانند و لحظه به لحظه بر مذاکراتی‌های ماموریت یافته از همان رهبر می‌تازند واقعاً چگونه است؟ رهبری فرمود فریادهای شما در خیابان بر مذاکرات اثر دارد؛ اما گویا عده ای گمان کرده اند فریادهای ما بر مذاکره کنندگان مقصودشان بوده! آیا قول عده ای که معتقدند در فتنه‌ها و چند دستگی‌ها، برای حصول آن وحدت، قول و بیان صریح تر از جانب رهبری نیاز است درست است؟ و در پایان با طرح مجدد موضوع، نظر حضرتعالی را خواستارم که چرا با وجود ولی فقیه هم، آن وحدت حاصل نمی‌شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً رهبر معظم انقلاب با سخنان خود بخصوص در پیام اخیرشان به مجلس، حجت را تمام کردند. از آن جهت که سخن رهبر معظم انقلاب با نظر به عنایاتی که به ایشان می‌شود برای حفظ جبهه‌ای که مقابل شیطانی‌ترین جریان ایستاده‌اند و با نظر به بصیرتی که دارند،

سخن‌شان برای ما حجت است و حال در نظر بگیرید ایشان در پیام فوق‌العاده‌ای که به مناسبت آغاز سومین سال فعالیت مجلس دوازدهم مطرح فرمودند که در واقع، وظیفه بسیار بزرگی بر دوش ما خواهد بود و آن رعایت «وحدت» است. تا آن‌جایی که فرمودند: « بیش از پیش برای پاسداری از وحدت صفوف منسجم و به‌هم‌پیوسته ملت اهتمام ورزند و اختلافات غیرموجه و حتی موجه را به تنازع و تفرقه تبدیل نکنند و قولاً و عملاً مظهر انسجام و یکپارچگی ملت باشند». و این حکایت از آن دارد که با توجه به چنین رویکردی می‌توان بسیار نسبت به آینده امیدوار بود و خود را مشغول اموری که موجب بدبینی نسبت به مسئولان می‌شود، ننمود. موفق باشید